

Förtydligande
2021-03-05
Dnr: 2019-5.3-0501

Förtydligande av klassificeringsgrunder rörande krigsmaterieförteckningen

Ärendet

Skrivelse från Säkerhets- och försvarsföretagen (SOFF)

SOFF har i skrivelse den 12 september 2019 begärt Inspektionen för strategiska produkter (ISP) syn på vissa frågor rörande regelverket för krigsmateriel. SOFF undrar om det råder samsyn mellan ISP och SOFF kring frågor som rör klassificering enligt del A i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel, den s.k. krigsmaterieförteckningen. SOFF har även bett om ett förtydligande rörande grunderna vid klassificering av krigsmateriel.

I skrivelsen har SOFF anfört att termen ”särskilt utformat”, som återfinns på flera ställen i krigsmaterieförteckningen, inte ska vara tillämplig för produkter som har civila motsvarigheter, enligt följande.

”...’särskilt utformat’ inte ska vara tillämpligt för produkter som har civila motsvarigheter då begreppet ’särskilt’ i kontrollistan indikerar att produkten ifråga på något vis måste vara unik och inneha säregna militära funktioner. SOFF har tolkat att ordet ’särskilt’ har betydelse i sammanhanget annars hade regeringen enbart använt begreppet ’utformat eller modifierat för militär användning’ utan kvalificering av ordet ’särskilt’.”

SOFF anför också att komponenter eller delsystem inte kan utgöra krigsmateriel om dessa ”har en civil tillämpning och dess funktion inte har någon koppling till förstörelsebringande effekt”. Om en produkt har anpassats till ett visst system genom ett särskilt gränssnitt bör produkten dock enligt SOFF anses utgöra krigsmateriel men om gränssnittet tas bort från produkten ska den inte längre anses utgöra krigsmateriel.

ISP:s svar

ISP:s uppfattning i frågan skiljer sig i vissa avseenden från SOFF:s uppfattning. ISP förtydligar i detta brevsvaret hur myndigheten ser på grunderna vid klassificering och avklassificering av krigsmateriel. ISP förklarar i svaret även hur centrala principer i krigsmaterielförteckningen bör förstås och tolkas.

Tidigare klassificeringsprinciper

Centralt för SOFF:s framställan är uttrycken förstörelsebringande vapenverkan, funktionskriterium och konstruktionskriterium samt hur dessa ska användas vid läsning av den aktuella krigsmaterielförteckningen. Dessa uttryck användes av lagstiftaren som grund för utarbetandet av den krigsmaterielförteckning som var gällande fram till den 30 juni 2012. Enligt ISP:s uppfattning är uttrycken fortfarande av viss relevans. Uttrycken måste dock tolkas i enlighet med den kontext som föreligger i dag, det vill säga enligt den EU-gemensamma krigsmaterielförteckning som i huvudsak gäller som krigsmaterielförteckning i Sverige sedan den 30 juni 2012.

Föredragande statsråd anförde vid införandet av krigsmateriellagen att denne delade ”utredningens uppfattning att klassificering av krigsmateriel bör grundas på ett funktionskriterium jämte ett konstruktionskriterium, samt på en anknytning av funktionskriteriet till en förstörelsebringande vapenverkan.”¹ Den utredning som avsågs var krigsmaterielbegreppsutredningens betänkande Begreppet krigsmateriel² (begreppsutredningen).

Vid analysen av de kriterier som begreppsutredningen kom fram till är det viktigt att ha i åtanke att utredningen hade ett brett uppdrag. Begreppsutredningen avsåg att skapa principer för vad som skulle anses utgöra krigsmateriel. Det rörde dels de principer som skulle vägleda utformningen av krigsmaterielförteckningen, dels de principer som skulle vägleda klassificeringen av enskilda produkter. I direktiven till begreppsutredningen angavs att en översyn behövde göras av den förteckning som ligger till grund för klassificeringen, dvs. den då gällande krigsmaterielförteckningen, samt att konstruktionskriteriet – som tidigare varit den enda principen vid klassificering – behövde kompletteras.³

Vad gäller de materielkategorier som skulle vara under kontroll angavs i utredningen att dessa skulle grundas på materielens funktion i ett militärt stridsförlopp. Det angavs vidare att ”vid begreppsbestämningen synes materielen sålunda primärt böra identifieras med utgångspunkt från dess potentiella användning i en process, vars operativa slutmål är att åstadkomma förstörelsebringande vapenverkan. Såttillvida kan sägas att ett funktionskriterium blir den överordnade principen vid avgränsningen av det ifrågakvarande objektkollektivet.”⁴ I den efterföljande argumentationen om vilka kategorier av krigsmateriel som skulle omfattas av regelverket utgick utredningen

---

¹ Prop. 1991/92:174, s. 28.

² SOU 1989:66.

³ SOU 1989:66, s. 78.

⁴ Ibid., s. 35.

sedan primärt från olika skeden i ett militärt aktivitetsförlopp.⁵ Denna princip fastställdes således som vägledande för vilka materielkategorier som skulle ingå i krigsmaterieförteckningen och inte primärt som ett kriterium som skulle användas vid klassificering av enskilda produkter. Eftersom detta funktionskriterium var det bakomliggande motivet för kontrollen kunde det användas vid tolkningen av den fram till den 30 juni 2012 gällande krigsmaterieförteckningen.

Utredningen beskrev även hur en klassificering skulle ske i det enskilda fallet. Utredningen uttalade att en klassificering skulle utgå från den aktuella produktens tekniska sammansättning och prestanda, dvs. ett konstruktionskriterium. Utredningen uttalade därvid att, med hänsyn till behovet av att utgå från objektivt verifierbara data beträffande sammansättning, prestanda och egenskaper hos den färdiga produkten, konstruktionskriteriet var att anse som huvudkriteriet vid en klassificering.⁶

Vad gäller ett köparkriterium som grund för klassificering avfärdades det. Detta för att det inte ansågs rimligt att en och samma produkt kunde klassificeras som krigsmateriel eller som okontrollerad enbart baserat på vem som var köparen i det enskilda fallet.⁷ Det köparkriterium som avfärdades var därmed att en specifik färdig produkt klassificeras uteslutande baserat på vem som köper denna.

Köparkriteriet avsåg således inte frågan om det i ett enskilt fall skulle beaktas vem som kravställt eller finansierat en produkt. Sådana omständigheter diskuterades emellertid i utredningen vid en analys av uttrycket ”för militärt bruk utformad” som fanns i den då gällande krigsmaterieförteckningen. I utredningen angavs att detta uttryck öppnade upp för att bl.a. bedöma hur den bakomliggande forsknings- och utvecklingsinsatsen initierats och bedrivits, vilket utredningen ville frångå.⁸ Utredningen strävade därför efter att i så stor utsträckning som möjligt undvika denna terminologi och endast i undantagsfall använda den och då främst för komponenter.⁹ Uttrycket ”för militärt bruk utformad” beskrevs även i propositionen där föredragande statsrådet uttalade att detta avsåg materiel som ”konstruerats, utrustats eller ändrats på sådant sätt att den påtagligt avviker från motsvarande civila materiel”.¹⁰

I propositionen beskrevs även uttrycken ”speciella delar till” eller ”speciella tillbehör till” som också användes i den tidigare krigsmaterieförteckningen. Detta var produkter som inte hade civil användning eftersom de konstruerats eller ändrats för att infogas i en slutprodukt som utgör krigsmateriel. Föredragande statsrådet uttalade att han höll med utredningen i dess strävan att definiera produkter så konkret som möjligt, men ansåg att dessa uttryck fortfarande borde kunna användas när det var ändamålsenligt.¹¹ ”För militärt bruk utformad” och liknande uttryck skulle således

---

⁵ Ibid., s. 37 ff.

⁶ Ibid., s. 35 f.

⁷ Ibid., s. 36.

⁸ Ibid., s. 36.

⁹ Ibid., s. 56 f.

¹⁰ Prop. 1991/92:174, s. 25.

¹¹ Ibid., s. 25.

inte tolkas utslutande genom att använda det funktionskriterium som etablerades utan det beskrevs tydligt i propositionen att dessa uttryck innebär att det bl.a. behövde beaktas vem som initierade utveckling av en viss produkt. Detta blev också sedermera författningsreglerat i introduktionen till del B till den krigsmaterielförteckning som infördes vid årsskiftet 1992/1993.

När den tidigare krigsmaterielförteckningen utfärdades inkluderade regeringen fler produkter i förteckningen än vad utredningen hade föreslagit. Detta gjordes för att förteckningen närmare skulle motsvara Europeiska gemenskapens dåvarande militära lista. Funktionskriteriets tillämplighet vid uttolkningen av förteckningen försvagades därmed till viss del redan vid införandet av den tidigare krigsmaterielförteckningen.

Sammanfattningsvis går det således att säga att funktionskriteriet enligt utredningen avsågs vara den överordnade principen för att bestämma vilka materielkategorier som skulle finnas med i krigsmaterielförteckningen. Den faktiska klassificeringen av produkter skulle emellertid primärt utgå från ett konstruktionskriterium. I undantagsfall skulle klassificeringen utgå från om produkten var utformad för militärt bruk, där hänsyn bl.a. kunde tas till vem som initierat och bedrivit utvecklingen av produkten, eller om det var en speciell del eller ett speciellt tillbehör till viss materiel.

Tillämpning av tidigare klassificeringsprinciper m.m. vid klassificering av den nuvarande krigsmaterielförteckningen

I skrivelsen från SOFF framgår att föreningen förordar att funktionskriteriet och konstruktionskriteriet såsom dessa beskrivits i tidigare förarbeten bör tillämpas vid klassificering enligt den nu gällande krigsmaterielförteckningen. Vidare anför SOFF att definitionen för ”särskilt utformad”, såsom den anges i Missilteknologiregimens (Missile Technology Control Regime, MTCR) kontrollista, också bör tillämpas vid klassificering enligt krigsmaterielförteckningen.

Inledningsvis bör det understrykas att uttalandena om funktionskriteriet och konstruktionskriteriet rörde den tidigare krigsmaterielförteckningen. Denna var i sin helhet en nationell produkt, vilket möjliggjorde att de tolkningsprinciper som anges i förarbetena till fullo kunde läggas till grund för den klassificering som skedde enligt den förteckningen. År 2012 ersattes den tidigare krigsmaterielförteckningen genom inkorporering av EU:s gemensamma militära förteckning. Denna är i sin tur en avskrift av Wassenaar-arrangemangets (WA) Munitions List. Denna har sin bakgrund i, och bygger vidare på, den Munitions List som utformats sedan 1950-talet i det tidigare COCOM-samarbetet (The Coordinating Committee for Multilateral Export Controls).

Även med beaktande av att krigsmaterielförteckningen är svensk rätt och att prövningen av tillstånd gällande krigsmateriel omfattas av varje medlemsstats nationella kompetens kan inte tidigare svenska utgångspunkter och principer för klassificering tillämpas på annat sätt än som bakgrund och stöd vid tolkningen av den nu gällande krigsmaterielförteckningen. Detta då de rör en helt annan förteckning med en annan upphovsman. I förarbetena inför att EU:s gemensamma militära förteckning infördes som svensk krigsmaterielförteckning anfördes visserligen att

”den svenska krigsmaterieförteckningen och EU:s militära förteckning överensstämmer på många sätt och omfattar i allt väsentligt samma materiel.”¹²

Uttalandet tar dock sikte på det grundläggande materielomfånget och kan därför inte tolkas som att tolkningsprinciper för den tidigare svenska krigsmaterieförteckningen ska tillämpas för den nya krigsmaterieförteckningen. Funktionskriteriet är dock fortfarande relevant för bedömningen av om en produkt är krigsmateriel för strid eller övrig krigsmateriel.

Det går inte heller att tillämpa de definitioner som har upprättats inom samarbetet i MTCR då detta är en annan exportkontrollregim än WA. Krigsmaterieförteckningen omfattar visserligen viss materiel som även finns med i MTCR:s kontrollista, jfr ML4 och ML10. Kontrolltexten utgår dock även i dessa delar från texten i WA:s Munitions List.

Klassificering enligt krigsmaterieförteckningen

Som anförts ovan gör ISP bedömningen att de klassificeringsprinciper som gällde vid klassificering enligt den tidigare krigsmaterieförteckningen endast i viss mån kan utgöra ledning vid klassificering enligt den nuvarande krigsmaterieförteckningen. Ett antal nya omständigheter som måste beaktas vid klassificeringen, och som ofta väger klart tyngre än de äldre principerna, har emellertid tillkommit sedan den nuvarande krigsmaterieförteckningen trädde i kraft. Frågan är hur klassificering ska ske enligt den nuvarande krigsmaterieförteckningen. ISP redogör nedan för de allmänna principer som myndigheten tillämpar vid bedömningen av produkters klassificering.

Inledningsvis ska det klargöras att klassificeringen utgår från en bedömning av om den specifika produkten som ska klassificeras omfattas av något av de kriterier som anges i krigsmaterieförteckningens olika kategorier. Att en viss produkt utgår från allmänt tillgänglig teknik och att det förekommer civila motsvarigheter av denna innebär inte per automatik att den specifika tillämpningen inte är krigsmateriel. Detta är särskilt relevant vid klassificering av komponenter, vilket kommer redogöras för nedan.

Krigsmaterieförteckningens struktur

Strukturen för de olika materielkategorierna i krigsmaterieförteckningen är avgörande för ISP:s klassificeringsbedömningar och är därför viktig att förstå.

ML-kategoriens rubrik

Förteckningen består av 25 kategorier, ML1–22 och NL1–3, och varje kategori omfattar ett visst produktslag. Alla dessa inleds med en rubrik, för ML1–22 kallas denna chapeau.

---

¹² Prop. 2010/11:112, s. 28.

Vid klassificering enligt ML1–22 är det viktigt att förstå chapeaun och hur termen *enligt följande* används i denna. Termen *enligt följande* används i de fall chapeaun endast sätter ramarna för vad som utgör krigsmateriel, vilket gäller alla kategorier utom ML 14 och ML16. Det som anges före termen *enligt följande* är alltså endast en beskrivning av vilket slags krigsmateriel som omfattas av kategorin. Vad som faktiskt kontrolleras enligt kategorin anges i underliggande punkter med alfabetisk numrering. Det som står efter *enligt följande*, i de flesta fallen *särskilt utformade komponenter* och i vissa fall *tillbehör*, kräver ingen specificering i en underkategori för att omfattas av kontroll. Se exempel nedan.

Exempel 1: ML9 Krigsfartyg (ytfartyg eller undervattensfarkoster), särskild marin utrustning, tillbehör, komponenter och andra ytfartyg enligt följande

ML9 är ett exempel på en chapeau som uteslutande sätter ramarna för kontroll, eftersom *enligt följande* anges sist i denna. Endast det som anges i punkterna under ML9 utgör alltså krigsmateriel.

Exempel 2: ML5 Eldlednings-, och relaterad övervaknings- och varningsutrustning, och relaterade system, utrustning för försök och skottställning samt motmedelsutrustning, enligt följande, som utformats särskilt för militär användning, och komponenter och tillbehör som utformats särskilt för dessa:

I ML5 finns termen *enligt följande* mitt i texten. Sådant som anges före denna term omfattas enligt ovan endast av kontroll om det nämns i någon av de underliggande punkterna. Det som anges efter termen är dock kontrollerat i sin helhet. Vidare anges rekvisitet som *utformats särskilt för militär användning* efter termen *enligt följande*. Det innebär att den materiel som anges i de underliggande punkterna, om inte annat anges i dessa, behöver uppfylla detta rekvisit för att vara kontrollerat.

Exempel 3: ML16 Smidesstycken, gjutstycken och andra obearbetade produkter som särskilt utformats för utrustning enligt ML1–ML4, ML6, ML9, ML10, ML12 eller ML19.

ML16 är ett exempel på en kategori där det som utgör krigsmateriel anges direkt i chapeaun. Därmed används inte *enligt följande* och kategorin har inga punkter.

ML-kategoriens termer

I krigsmaterieförteckningen används flera termer som har särskild betydelse vid tillämpning av förteckningen. Dessa termer definieras därför i förteckningen. Alla termer mellan dubbla citationstecken, dvs. ” ”, är definierade i del B till förordningen om krigsmateriel. För termer mellan enkla citationstecken, dvs. ’ ’, finns definitionen i en teknisk anmärkning direkt i kategorin.

Vidare finns beträffande varje kategori ett flertal noter. I dessa görs förtydliganden och undantag samt lämnas exempel på sådant som omfattas av kategorin. De utgör således tolkningsunderlag vid klassificering enligt krigsmaterieförteckningen.

Uttrycken ”särskilt utformad” och ”särskilt utformad eller modifierad för militär användning”

Krigsmaterielförteckningen utgår till stor del från uttrycken *särskilt utformad*, *särskilt utformad eller modifierad för militär användning* och i vissa fall *särskilt utformad för militär användning*. *Särskilt utformad eller modifierad för militär användning* används ofta vid beskrivningen av system som utgör krigsmateriel och i vissa fall för komponenter och tillbehör. *Särskilt utformad* i sin tur används i huvudsak vid beskrivning av komponenter och till viss del tillbehör som utgör krigsmateriel. Uttrycken har olika innebörd och ISP tillämpar dem således på olika sätt, vilket får genomslag i myndighetens klassificeringsbedömningar.

Särskilt utformad eller modifierad för militär användning

Klassificeringen utgår fortfarande från en bedömning av produktens funktion och konstruktion. Det är dock inte fråga om samma kriterier som beskrivs i begreppsutredningen och i propositionen till lagen (1992:1300) om krigsmateriel. Vid bedömningen av om en produkt är *särskilt utformad eller modifierad för militär användning* beaktas i regel produktens funktion. Med funktion avses inte nödvändigtvis en funktion som är kopplad till förstörelsebringande vapenverkan, utan det som utreds är om produkten har en funktion som primärt har ett militärt användningsområde. Att endast koppla detta till förstörelsebringande vapenverkan skulle inte vara korrekt eller följdriktigt med hänsyn till att militära styrkor har som uppdrag att utföra flera typer av aktiviteter som inte är en del av ett aktivt stridsförlopp, men som likväl är militära till sin natur. Vidare omfattar krigsmaterielförteckningen flera materielkategorier som inte har en direkt koppling till förstörelsebringande vapenverkan men som ändå primärt används militärt, exempelvis kamouflageutrustning och sensorer som inte utgör sikten. När det gäller konstruktion är likheterna med det tidigare konstruktionskriteriet större.

Vid bedömningar av om en produkt är *särskilt utformad eller modifierad för militär användning* beaktar ISP ett flertal olika omständigheter. I huvudsak beaktas skälet till produktens framtagande, vem som var kravställare, om det finns civila motsvarigheter och hur dessa skiljer sig från produkten samt om produkten har särskild prestanda, sammansättning eller materialval som främst används för militära ändamål.

Särskilt utformad

Vad gäller *särskilt utformad* förekommer inte kvalifikationen ”för militär användning”. Detta är därmed inte en omständighet som ska beaktas. Detta uttryck förekommer i huvudsak för komponenter till system som utgör krigsmateriel. Det som är relevant vid bedömningen av om en produkt är *särskilt utformad* är främst om denna har en konstruktion som är särskild för att ingå i/ användas med ett visst system. Vidare beaktas vad produkten bidrar med för funktion i systemet och om denna funktion är särskild för den aktuella tillämpningen. Vid bedömningen av *särskilt utformad* krävs inte att produkten bidrar med en funktion som primärt används militärt. Om så är fallet talar det emellertid för att produkten är *särskilt utformad*.

Om den specifika produkten är så allmängiltigt konstruerad att denna även kan användas eller används i civila system innebär det i regel att denna inte är *särskilt*

utformad. Om den emellertid är konstruerad på sådant sätt att den endast kan användas i det specifika systemet är den som utgångspunkt *särskilt utformad*.

Vid bedömningar av om en produkt är *särskilt utformad* beaktar ISP i huvudsak på vilket sätt produkten har konstruerats, såsom om produkten har särskild prestanda, sammansättning eller materialval för att ingå i eller användas med viss krigsmateriel.

Vidare beaktas även hur tekniskt avancerad produkten är. Produkter av enklare beskaffenhet anses i regel inte utgöra krigsmateriel. Exempel på detta är skruvar, fjädrar, kablar, lådor och enkla elektroniska komponenter som transistorer etc. Gemensamt för dessa produkter är att de ofta utgör enkla standardvaror som endast har genomgått enklare anpassningar. Hur tekniskt avancerad en produkt är blir i huvudsak relevant att beakta vid bedömningen av om en produkt är *särskilt utformad*, men det kan även vara en relevant omständighet att beakta vid bedömningen av om en produkt är *särskilt utformad eller modifierad för militär användning*.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis kan därför följande sägas. Särskilt utformad eller modifierad för militär användning och särskilt utformad ska tolkas på olika sätt. Vid bedömningen av särskilt utformad eller modifierad för militär användning sker i huvudsak en bedömning av om produktens funktion är militär, men det sker även en bedömning av hur produkten konstruerats. Vid bedömningen av särskilt utformad bedöms primärt om produkten har en konstruktion som är särskild för att ingå i viss krigsmateriel och hur tekniskt avancerad produkten är. Att en produkt utgår från allmänt tillgänglig teknik innebär inte att den faktiska tillämpningen inte kan utgöra krigsmateriel. Utifrån dessa utgångspunkter bedöms varje enskild produkt för sig.

Avklassificering

SOFF framför i sin skrivelse flera argument för att produkter ska kunna avklassificeras. SOFF anför bl.a. att detta kan ske mot bakgrund av ändringar i krigsmaterieförteckningen eller bör kunna ske om motsvarande civila produkter kommit ut på den civila marknaden. I det senare fallet läggs särskild vikt vid om produkten inte har koppling till förstörelsebringande verkan. Vidare anför SOFF att ISP har uttryckt att myndigheten endast kan lämna besked, och inte beslut, rörande klassificering för att förutsättningar för kontrollen kan ändras. SOFF anser att samma principer även medför att det inte finns några hinder mot att avklassificera material eller mjukvara.

Termen avklassificering är i de flesta fall mindre lämplig att använda eftersom varken ISP eller tillståndshavarna fattar några statusförändrande beslut i fråga om klassificering. För enkelhetens skull används dock denna term i detta svar.

Någon allmän bestämmelse om avklassificering finns inte i krigsmaterieförteckningen. Detta bör ses i ljuset av förteckningens systematiska utformning. För det första innehåller den rikligt med undantag avseende materiel som i och för sig uppfyller de kriterier som anges i respektive kategoris ingress. För

det andra gäller generellt att endast materiel som uppfyller något av de specifika kriterier som anges i förteckningens olika kategorier utgör krigsmateriel.

Som utgångspunkt finns det möjlighet att avklassificera sådant som är modifierat för militär användning såvitt modifieringarna går att återställa. I ett sådant fall kan materielen inte längre anses modifierad för militär användning. Motsatsen gäller som utgångspunkt för materiel som är särskilt utformad för militär användning eller särskilt utformad för viss materiel. För ett fåtal kategorier och däri särskilt angiven materiel finns angivet att avklassificering kan ske om specifika omständigheter föreligger eller särskilda åtgärder vidtas. De omständigheter eller åtgärder som anges för avklassificering av en viss kategori kan inte tillämpas för någon annan kategori. De skapar inte heller några generella regler och ger inte utrymme för analogislut.

Vidare följer av redogörelsen ovan att klassificering sker av den specifika produkten. Att produktslaget blivit mer vanligt förekommande civilt är därmed inte utslagsgivande för om en produkt utgör krigsmateriel eller inte. Att en produkt inte har koppling till förstörelsebringande verkan kan inte heller utgöra ett kriterium för avklassificering. Om krigsmaterielförteckningen uppdateras och inte längre omfattar en viss produkt är produkten självklart inte längre klassificerad som krigsmateriel.

Med anledning av vad SOFF anfört om skälen för att ISP lämnar besked vill myndigheten passa på att förtydliga detta. Skälet är att det inte finns någon bestämmelse i lagen om krigsmateriel som ger ISP rätt att fatta beslut om klassificering. En produkt blir inte heller krigsmateriel i och med att ISP lämnar ett klassificeringsbesked utan klassificeringen följer av om produkten omfattas av beskrivningarna i krigsmaterielförteckningen. Att kunna lämna in en klassificeringsbegäran för att få ett besked är en service som ISP tillhandahåller för att underlätta tillståndsinnehavarnas klassificeringsarbete. I beskeden anger ISP skäl för sin bedömning. ISP:s avsikt är att beskedet jämte motiveringen ska kunna vägleda tillståndsinnehavarna i deras framtida klassificeringsarbete. Det faktum att ISP lämnar besked kan därmed inte tolkas som att det möjliggör avklassificering. De besked som lämnas används emellertid som underlag vid ISP:s beslutsfattande rörande tillstånd. Det är vid beslut rörande en ansökan om tillstånd som bedömningen av om en produkt är krigsmateriel formaliseras och blir verkställbar.

Carl Johan Wieslander
Generaldirektör